

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11949/2024
18.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Бојан Димитријевић, адвокат из ..., против туженог Града Крагујевца, кога заступа Правобранилаштво Града Крагујевца, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 366/24 од 07.02.2024. године, у седници одржаној 18.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 366/24 од 07.02.2024. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 366/24 од 07.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу П 110/21 од 13.11.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан је тужени да тужиљи исплати износ од 3.640.604,00 динара са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате, на име накнаде за неправо одузету непокретност означену као удео од 1/6 на кп.бр. ..., градско грађевинско земљиште у Улици ... у површини од 0.23,28 ха, уписану у листу непокретности број .. КО Крагујевац 3, с тим што удео тужиље за који није исплаћена накнада има површину од 0.03,88 ха и овај удео је ушао у састав означене парцеле од дела непокретности означене по старом премеру као кп.бр. .. КО Крагујевац. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 556.845,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 366/24 од 07.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као о изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), којом је прописано да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку и начин пресуђења, Врховни суд је оценио да је побијана пресуда у складу са праксом ревизијског суда и правним схватањем израженим у одлукама тог суда у којима је одлучивано о истоветним тужбеним захтевима, са истим правним основом и битно сличним чињеничним стањем. Правилна примена материјалног права (члана 58. Устава РС и члана 1. Протокола број 1 уз Европску конвенцију за заштиту људских права) у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, а у конкретном случају је утврђено да је предметна парцела бр. .. КО Крагујевац 3 одузета у јавном интересу и припада површини јавне намене - налази се у оквиру Спомен парка „Крагујевачки октобар“ као културног добра од изузетног значаја, на основу планског акта туженог (Плана генералне регулације Централног градског парка „Шумарице“, који је објављен у „Службеном листу Града Крагујевац“ бр. 24/19 од 13.09.2019. године), те је на овај начин постала јавна својина.

Из наведених разлога, не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је Врховни суд одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате накнаде за одузету непокретност поднета је 05.11.2021. године, а преиначена је поднеском тужиле од 05.04.2023. године. Вредност предмета спора је 3.640.604,00 динара, што је на дан преиначења тужбе противвредност од 31.037,88 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази законом прописани имовински цензус за дозвољеност ревизије, то је Врховни суд нашао да ревизија туженог није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић